

PADOMES IETEIKUMS**(2014. gada 8. jūlijs)****par Francijas 2014. gada valsts reformu programmu un ar ko sniedz Padomes atzinumu par Francijas 2014. gada stabilitātes programmu**

(2014/C 247/09)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 121. panta 2. punktu un 148. panta 4. punktu,

ņemot vērā Padomes Regulu (EK) Nr. 1466/97 (1997. gada 7. jūlijs) par budžeta stāvokļa uzraudzības un ekonomikas politikas uzraudzības un koordinācijas stiprināšanu⁽¹⁾ un jo īpaši tās 5. panta 2. punktu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 1176/2011 (2011. gada 16. novembris) par to, kā novērst un koriģēt makroekonomisko nelīdzsvarotību⁽²⁾, un jo īpaši tās 6. panta 1. punktu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas ieteikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta rezolūcijas,

ņemot vērā Eiropadomes secinājumus,

ņemot vērā Nodarbinātības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas un finanšu komitejas atzinumu,

ņemot vērā Sociālās aizsardzības komitejas atzinumu,

ņemot vērā Ekonomikas politikas komitejas atzinumu,

tā kā:

- (1) Eiropadome 2010. gada 26. martā piekrita Komisijas priekšlikumam sākt jaunu izaugsmes un nodarbinātības stratēģiju – “Eiropa 2020” –, kam pamatā ir ciešāka ekonomikas politikas koordinācija, lielākoties pievēršot uzmanību galvenajām jomām, kurās jāīstojas, lai palielinātu Eiropas ilgtspējīgas izaugsmes potenciālu un konkurētspēju.
- (2) Padome 2010. gada 13. jūlijā, pamatojoties uz Komisijas priekšlikumiem, pieņēma ieteikumu par dalībvalstu un Savienības vispārējām ekonomikas politikas pamatnostādnēm (2010.–2014. g.), un 2010. gada 21. oktobrī tā pieņēma lēmumu par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm⁽³⁾, kas kopā veido “integrētās pamatnostādnes”. Dalībvalstis tika aicinātas ņemt vērā šīs integrētās pamatnostādnes savā ekonomikas un nodarbinātības politikā.
- (3) Dalībvalstu vai to valdību vadītāji 2012. gada 29. jūnijā pieņēma lēmumu par Izaugsmes un nodarbinātības paktu, kas ir saskaņots pamats rīcībai valstu, ES un eurozonas līmenī, izmantojot visas iespējamās sviras, instrumentus un politikas jomas. Viņi pieņēma lēmumu par dalībvalstu līmenī veicamo rīcību, jo īpaši paužot pilnīgu apņemšanos sasniegt stratēģijas “Eiropa 2020” mērķus un īstenot konkrētai valstij adresētos ieteikumus.

⁽¹⁾ OV L 209, 2.8.1997., 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 306, 23.11.2011., 25. lpp.

⁽³⁾ Paliiek spēkā 2014. gadā ar Padomes Lēmumu 2014/322/ES (2014. gada 6. maijs) par dalībvalstu nodarbinātības politikas pamatnostādnēm 2014. gadam (OV L 165, 4.6.2014., 49. lpp.).

- (4) Padome 2013. gada 9. jūlijā pieņēma ieteikumu⁽¹⁾ par Francijas 2013. gada valsts reformu programmu un sniedza atzinumu par Francijas atjaunināto stabilitātes programmu 2012.–2017. gadam. 2013. gada 15. novembrī saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 473/2013⁽²⁾ Komisija iesniedza savu atzinumu par Francijas 2014. gada budžeta plāna projektu.
- (5) Komisija 2013. gada 13. novembrī pieņēma gada izaugsmes pētījumu, iezīmējot 2014. gada Eiropas ekonomikas politikas koordinēšanas pusgada sākumu. 2013. gada 13. novembrī Komisija, pamatojoties uz Regulu (ES) Nr. 1176/2011, pieņēma arī brīdināšanas mehānisma ziņojumu, kurā Francija tika norādīta kā viena no dalībvalstīm, par kurām tiks izstrādāts padziļināts pārskats.
- (6) Eiropadome 2013. gada 20. decembrī apstiprināja prioritātes, lai nodrošinātu finanšu stabilitāti, fiskālo konsolidāciju un rīcību izaugsmes sekmēšanai. Tā uzsvēra vajadzību īstenot diferencētu, uz izaugsmi vērstu fiskālo konsolidāciju, atjaunot normālus aizdevumu nosacījumus ekonomikai, sekmēt izaugsmi un konkurētspēju, risināt bezdarba problēmu, novērst krīzes sociālās sekas un modernizēt valsts pārvaldi.
- (7) Komisija 2014. gada 5. martā publicēja saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 5. pantu sagatavotā padziļinātā pārskata rezultātus par Franciju. Komisijas veiktā analīze liek tai secināt, ka Francijā turpina pastāvēt makroekonomiskā nelīdzsvarotība, kurai nepieciešama īpaša pārraudzība un izšķiroša politikas rīcība. Jo īpaši tirdzniecības bilances un konkurētspējas pasliktināšanās un sekas, kas saistītas ar publiskā sektora lielajiem parādiem, ir pelnījušas pastāvīgu politikas uzmanību.
- (8) Komisija 2014. gada 5. martā ieteica Francijai veikt papildu centienus, lai nodrošinātu, ka tiek pilnībā īstenots Padomes ieteikums saistībā ar pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūru.
- (9) Francija 2014. gada 7. maijā iesniedza savu 2014. gada valsts reformu programmu un savu 2014. gada stabilitātes programmu. Abas programmas tika izvērtētas vienlaikus, lai ņemtu vērā to savstarpējo saistību.
- (10) 2014. gada stabilitātes programmā izklāstītās budžeta stratēģijas mērķis ir koriģēt pārmērīgo deficītu līdz 2015. gadam un sasniegt vidējā termiņa mērķi 2017. gadā. Stabilitātes programmā ir apstiprināts iepriekšējais vidējā termiņa mērķis, proti, panākt līdzsvarotu budžetu strukturālā izteiksmē, kas ir stingrāks nekā Stabilitātes un izaugsmes pakta prasības. Stabilitātes programmā plānots 2015. gadā samazināt deficītu līdz 3 % no IKP, virs mērķa, kas noteikts Padomes 2013. gada 21. jūnija ieteikumā. Pēc tam plānotais (pārrēķinātais) ikgadējais progress virzībā uz vidējā termiņa mērķa sasniegšanu būtu mazāks nekā minimālā prasība, kas ir 0,5 % no IKP. Kopumā stabilitātes programmā izklāstītā budžeta stratēģija tikai daļēji atbilst Stabilitātes un izaugsmes pakta prasībām. Stabilitātes programmā prognozēts, ka valdības parāds maksimālo apjomu attiecībā pret IKP, proti, 95,6 %, sasniegs 2014. gadā un 2015. gadā, un pēc tam 2017. gadā tas samazināsies līdz 91,9 %. Makroekonomikas scenārijs, kas ir pamatā stabilitātes programmas budžeta prognozēm, ir ticams attiecībā uz 2014. gadu un nedaudz optimistisks attiecībā uz 2015. gadu; prognozēts, ka IKP izaugsme šajā gadā būs 1,0 % un nākamajā gadā tā būs 1,7 %, salīdzinājumā ar attiecīgi 1,0 % un 1,5 % saskaņā ar Komisijas dienestu 2014. gada pavasara prognozi. Publisko finanšu augstā padome (*Haut Conseil des finances publiques*) 2014. gada aprīlī izdeva atzinumu par stabilitātes programmas makroekonomikas scenāriju. Stabilitātes programmā ir izklāstīti vairāki papildu pasākumi 2014. gadam, kuru starpā ir ministriju apropriāciju dzēšana, kas jāapstiprina saistībā ar papildbudžetu, un valdības paziņotā 50 miljardu euro lielā taupības plāna pirmie rezultāti.

Pamatojoties uz minēto un ņemot arī vērā faktu, ka Komisijas ieteikuma pieņemšanas brīdī fiskālā jomā 2013. gadā bija panākts vairāk nekā bija gaidāms, var uzskatīt, ka stabilitātes programma lielā mērā atbilst Komisijas ieteikumam. Fiskālās konsolidācijas pasākumu detalizācijas līmenis nav pietiekams, lai ticami nodrošinātu pārmērīgā deficīta situācijas korekciju līdz 2015. gadam; to pamato Komisijas prognoze, ka deficīts nākamgad būs 3,4 % apmērā no IKP, un fakts, ka pamatā esošā strukturālā korekcija ir

⁽¹⁾ OV C 217, 30.7.2013., 27. lpp.

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 473/2013 (2013. gada 21. maijs) par kopīgiem noteikumiem budžeta plānu projektu uzraudzībai un novērtēšanai un pārmērīga budžeta deficīta novēršanai eurozonas dalībvalstīs (OV L 140, 27.5.2013., 11. lpp.).

krietni mazāka nekā Padomes ieteiktais līmenis. Turklāt pastāv risks, ka valdības nospraustie mērķi samazināsies. Jo īpaši – daļa no stabilitātes programmā paziņotajiem papildu pasākumiem 2014. gadam vēl ir jāpieņem, un 2015. gadā plānotais ietaupījumu apjoms ir ļoti vērienīgs. Pamatojoties uz Komisijas prognozi, fiskālie centieni laikposmā no 2013. līdz 2014. gadam ir par 0,2 procentpunktiem no IKP mazāki nekā vajadzīgs strukturālās bilances (koriģēto) izmaiņu izteiksmē un vismaz par 0,1 procentpunktu no IKP mazāki nekā vajadzīgs to pasākumu apjoma izteiksmē, kuri tika uzskatīti par nepieciešamiem Padomes ieteikuma pieņemšanas brīdī. Pamatojoties uz stabilitātes programmas izvērtējumu un Komisijas prognozi, saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 1466/97 Padome uzskata, ka ir nepieciešams turpmāk precizēt pasākumus, kas ir budžeta stratēģijas pamatā, un ka ir nepieciešami turpmāki centieni, lai izpildītu Padomes ieteikumu un pēc tam nodrošinātu atbilstošu virzību uz vidējā termiņa mērķi. Jo īpaši papildu centieni būtu jāizklāsta gaidāmajos 2014. gada budžeta likuma grozījumos.

- (11) Ņemot vērā lielo un joprojām pieaugošo parāda apjomu un to, ka termiņš pārmērīgā budžeta deficīta novēršanai ir pārlikts uz 2015. gadu, ir vēl jo svarīgāk, lai 2014. gada budžets tiktu stingri izpildīts un lai būtiski konsolidācijas centieni tiktu apņēmīgi īstenoti 2015. gadā. It īpaši publiskajiem izdevumiem būtu jāpieaug daudz lēnākā tempā nekā iepriekšējos gados, kā plānojusi Francijas valdība. Tādējādi ir nepieciešams turpmāk precizēt stratēģiju izdevumu samazināšanai, padarot intensīvāku pašlaik notiekošo izdevumu pārskatīšanu un attiecīgā gadījumā no jauna definējot valdības rīcības apmēru. Apjomīgus īstermiņa ietaupījumus nevar sasniegt, būtiski nesamazinot sociālā nodrošinājuma izdevumu pieaugumu, kas veido gandrīz pusi no publiskā sektora izdevumiem.

Tas nozīmē, ka ir jāsamazina veselības aprūpes un pensiju izmaksas, piemēram, nosakot vērienīgākus ikgadējos veselības aprūpes izdevumu mērķus un uz noteiktu laiku iesaldējot pensijas, kā arī citus sociālos pabalstus, kā to pašlaik plāno valdība. Turklāt ar jauno plānoto decentralizācijas likumu būtu jāvienkāršo dažādie Francijas pārvaldes līmeņi, lai novērstu administratīvo funkciju pārklāšanos un panāktu turpmāku sinerģiju, efektivitātes pieaugumu un ietaupījumus, apvienojot vai likvidējot pārvaldes līmeņus. Šajā sakarā jāatzīmē, ka stabilitātes programmā izklāstītās strukturālās reformas stāsies spēkā tikai vidējā termiņā, lai gan plānotie termiņi kopš stabilitātes programmas izstrādes ir pārcelti uz agrāku laiku, un turklāt uz tiem attiecas arī būtiski īstenošanas riski. Būtu jāpastiprina arī vietējo valdību izdevumu kontrole, tai skaitā nosakot robežu ikgadējam vietējās valdības nodokļu ieņēmumu pieaugumam, ņemot vērā pašreizējos noteiktos limitus vairākiem vietējiem nodokļiem, vienlaikus rūpīgi īstenojot plānotos centrālās valdības dotāciju samazinājumus. Papildus nepieciešamībai veikt ietaupījumus īstermiņā bažas rada arī publisko finanšu ilgtermiņa.

Lai gan publiskie izdevumi veselības aprūpes jomā pēdējos gados ir tikuši iegrožoti, vēl vairāk ir jāuzlabo veselības aprūpes sistēmas izmaksu lietderība. Jo īpaši ir jāīsteno turpmākas rīcībpolitikas izmaksu ierobežošanai, jo tiek prognozēts, ka veselības aprūpes sistēma saskarsies ar izmaksu būtisku pieaugumu vidējā termiņā un ilgtermiņā. Jomas, kurās efektivitāte būtu jāuzlabo, ir izdevumi farmācijas produktu un administrācijas jomā, kā arī stacionārā aprūpe. Visbeidzot, 2013. gada decembrī tika pieņemta pensiju reforma, lai nodrošinātu sistēmas ilgtermiņa stabilitāti. Tomēr ar pensiju reformu nepietiks, lai likvidētu sistēmā pastāvošo deficītu, jo īpaši deficītu, kas izriet no shēmām, kuras piemērojamas valsts pārvaldes ierēdņiem un vairāku valsts kontrolē esošu uzņēmumu darbiniekiem, un kopumā saskaņā ar Francijas iestāžu prognozēm jaunie pasākumi pensiju jomā līdz 2020. gadam tikai uz pusi samazinās sistēmas kopējo deficītu līdz aptuveni 0,5 % no IKP. Turklāt korekcijas apmēru var ietekmēt būtiski riski, jo makroekonomikas scenārijs, kas ir šo prognožu pamatā, varētu izrādīties pārlietu optimistisks. Jaunizveidotajai pensiju pārraudzības komitejai (*Comité de suivi des retraites*) būtu jānodrošina, ka sistēmas deficīts tiek pakāpeniski samazināts.

- (12) Francija ir starp tām dalībvalstīm, kurās darbaspēka izmaksas ir visaugstākās. Jo īpaši lielais darbaspēkam piemēroto nodokļu slogs samazina uzņēmumu rentabilitāti un apslāpē nodarbinātību. Lai palīdzētu uzlabot izmaksu konkurētspēju, valdība ir īstenojusi vairākas iniciatīvas darbaspēkam piemēroto nodokļu samazināšanai. 2012. gada decembrī tika pieņemta nodokļu atlaide konkurētspējai un nodarbinātībai (*CICE*), kas samazina darbaspēka izmaksas attiecībā uz tiem darbiniekiem, kuru algas ir mazākas nekā minimālā alga reizināta ar 2,5. 2014. gada janvārī kā daļa no "atbildības un solidaritātes pakta" tika paziņots

darbaspēka izmaksu samazinājums papildu 10 miljardu euro apmērā. Šie divi pasākumi atbilst 30 miljardiem euro jeb 1,5 % no IKP, kas ir atbilstoši kopējam uzņēmumu nodokļu pieaugumam, kurš konstatēts laikposmā no 2010. līdz 2013. gadam, un ar to tikai uz pusi tiktu samazināta starpība starp darba devēju sociālā nodrošinājuma iemaksām Francijā un eurozonas vidējo radītāju. Turklāt eksportējoši uzņēmumi, kas parasti maksā lielākas algas, no CICE iegūs mazāk nekā neeksportējoši uzņēmumi – tas samazina pasākuma ietekmi uz konkurētspēju. Atbildības un solidaritātes pakts ietver darbaspēka izmaksu samazinājumu attiecībā uz mazām algām un pasākumu, kas vērts uz algām, kuras ir 1,6 līdz 3,5 reizes lielākas par minimālo algu. Gaidāms, ka otrajam minētajam pasākumam, kuram vajadzētu stāties spēkā no 2016. gada, būs tiešāka ietekme uz eksportējošiem uzņēmumiem. Algu noteikšanas sistēma Francijā bieži rada kropļojumus algu struktūrā un ierobežo uzņēmumu spēju pielāgot algas ekonomikas lejupslīdes cikliem. Sociālās aizsardzības finansēšanas augstā padome (*Haut Conseil du financement de la protection sociale*) ir izvērtējusi dažādu sociālā nodrošinājuma izņēmumu scenāriju ietekmi uz nodarbinātību, taču tikai ierobežota uzmanība ir pievērsta ietekmei uz izmaiņām atalgojumā un konkurētspēju.

Kaut arī attiecībā uz minimālo algu saņemošajiem darbiniekiem tika noteikti plaši izņēmumi, minimālo algu saņemošā darbaspēka izmaksas saglabājas augstā līmenī. Šie izņēmumi palīdzēja ierobežot darbaspēka izmaksas 2013. gadā, kas ir vērtējams pozitīvi, taču minimālās algas apmērs Francijā vēl aizvien ir augsts, salīdzinot ar citām dalībvalstīm. Šo iemeslu dēļ minimālās algas apmēram būtu jāattīstās tādā veidā, kas atbalsta konkurētspēju un darbvieta veidošanu. Francijā pastāv tikai daži izņēmumi no normatīvajos aktos noteiktās minimālās algas, un varētu veikt papildu centienus darbaspēka izmaksu samazināšanai attiecībā uz neaizsargātām grupām.

- (13) Francijas ieņemtā vieta vairākos pasaules mēroga darījumdarbības vides reitingos ir pazeminājusies. Kaut arī 2013. gada jūlijā uzsāktā “vienkāršošanas šoka” ietvaros ir īstenoti centieni, lai atvieglotu uzņēmumu attiecības ar publisko pārvaldi, pastāv nepieciešamība turpmāk uzlabot darījumdarbības vidi. Papildus tam vēl joprojām ir jāprecizē un jāīsteno vairāki pasākumi, kas tiek apsvērti vienkāršošanas plāna ietvaros. Konkrēti – īpaša uzmanība būtu jāpievērš darba likuma normām un grāmatvedības jomas noteikumiem, kas saistīti ar īpašiem “zmēra sliekšņiem”, kuri traucē Francijas uzņēmumu izaugsmei. Tie var būt nozīmīgi saistībā ar MVU grūtībām sasniegt izmēru, kas tiem ļautu eksportēt un radīt inovāciju. Politikas iniciatīvas palielināt privāto uzņēmumu pētniecības un izstrādes izdevumus un inovāciju, jo īpaši nodokļu atlaides pētniecībai un konkurētspējas centri, līdz šim ir snieguši neviendabīgus rezultātus. Rūpniecības nozares īpatsvara samazināšanās Francijas privātajā sektorā nozīmē, ka privāto uzņēmumu izdevumi pētniecības un izstrādes jomā stagnē, kaut arī notiek būtiski centieni atsevišķu uzņēmumu līmenī. Rezultātā lielu daļu no pētniecības un izstrādes izdevumiem vēl joprojām finansē no publiskiem līdzekļiem – vai nu tieši, izmantojot publisko pētniecību, vai netieši, izmantojot subsīdijas. Esošo rīku efektivitāte būtu jāuzlabo vēl vairāk, lai panāktu, ka privāto uzņēmumu tērē vairāk līdzekļu pētniecībai un izstrādei, un lai palielinātu inovāciju privātajā sektorā. Konkrēti, konkurētspējas centriem piešķirtie līdzekļi varētu labāk veicināt apjomradītu ietekmi un uzlabot inovāciju izplatīšanos. Papildus tam politikas efektivitāti varētu stiprināt, ļaujot šiem centriem kļūt par patiesiem uzņēmumu tīkliem ar pozitīvu blakusiedarbību. Visbeidzot, gaidāms, ka nodokļu atlaides pētniecībai 2014. gadā sasniegs 5,8 miljardus euro (tuvu 0,3 % no IKP). Neskatoties uz šā pasākuma izmaksām, nav pieejams *ex post* novērtējums par tā ietekmi uz pētniecību un izstrādi, ņemot vērā jaunākās reformas.
- (14) Lai gan šķēršļi, kas saistīti ar juridisko formu, dalības prasībām vai tarifiem, ir atcelti attiecībā uz noteiktām profesijām (piemēram, veterinārārstiem, grāmatvežiem) un ar neseno likumu par patēriņu ir pieņemti jauni pasākumi konkurētspējas uzlabošanai, attiecībā uz daļu no profesijām pašlaik vēl joprojām pastāv būtiski šķēršļi, kas liedz piekļūt tirgum vai veikt darbību tajā (piemēram, taksometri, veselības aprūpes sektors, notāri un juridiskās profesijas kopumā). Princips, ka noteiktās profesijās (ārsti, farmaceiti u. c.) var darboties tikai ierobežots personu skaits, vēl joprojām kavē piekļuvi pakalpojumiem, un to varētu pārskatīt, nepakļaujot riskam kvalitāti un drošību. Līdz šim nav veikts rūpīgs izvērtējums par to, vai regulētajām profesijām piemērotie ierobežojumi ir nepieciešami un samērīgi. Mazumtirdzniecības nozarē apgrūtināši atļauju saņemšanas noteikumi tirdzniecības vietu atvēršanai, it īpaši pilsētplānojuma noteikumu dēļ, un aizliegums pārdot zem pašizmaksas vēl joprojām ir spēkā, un tiem ir negatīva ietekme uz konkurenci un patērētājiem. Pašlaik Francijā nav pieņemti konkrēti pasākumi, lai atceltu šķēršļus attiecībā uz piekļuvi tirgum mazumtirdzniecības nozarē. Attiecībā uz elektroenerģijas un gāzes sadali regulētās cenas tiek pakāpeniski atceltas klientiem, kas nav mājražotāji. Tomēr vēl joprojām tiek regulētas cenas, kas jāmaksā

mājsaimniecībām, un attiecībā uz elektroenerģiju tās ir noteiktas līmenī, kas ir mazāks par izmaksām, un alternatīvu piegādātāju piekļuve tirgum ir ierobežota. Attiecībā uz enerģijas starpsavienojumiem būtu jāpabeidz pašlaik īstenotie projekti, jo īpaši ar Spāniju, lai uzlabotu elektroenerģijas un gāzes starpsavienojumus ar kaimiņvalstīm. Dzelzceļa nozarē šķēršļi piekļuvei tirgum vēl joprojām traucē efektīvai tirgus darbībai. Francija nav atvērusi savu vietējo dzelzceļa pasažieru tirgu konkurencei, izņemot starptautiskos pakalpojumus, kur ir maz jaunu tirgus dalībnieku. Tā ir uzsākusi dzelzceļa sistēmas reformu, lai padarītu to finansiāli ziņā ilgtspējīgāku. 2013. gada oktobrī tika iesniegts likumprojekts, un pašlaik tas tiek apspriests parlamentā. Ierosinātie pasākumi ietver visaptveroša infrastruktūras pārvaldītāja izveidi vertikālas struktūras ietvaros, kurā ietilpst vēsturiskais operators. Šī jaunā struktūra varētu traucēt alternatīvo operatoru piekļuvi tīkliem.

- (15) Francijā ir augsts un pieaugošs vispārējais nodokļu slogs. Nodokļu attiecība pret IKP 2013. gadā bija 45,9% – tas ir viens no augstākajiem rādītājiem ES un ir palielinājies par 3,3 procentpunktiem kopš fiskālās konsolidācijas sākuma 2010. gadā. Ņemot vērā iepriekš minēto, īpaša komiteja (*Assises de la fiscalité*) ir sniegusi savu ieguldījumu saistībā nodokļu sistēmas reformu. Līdz šim ir gūti tikai nelieli panākumi saistībā ar iedzīvotāju ienākumu nodokļa un uzņēmumu ienākumu nodokļa likumā noteikto likmju samazināšanu un PVN efektivitātes palielināšanu. Tā vietā lieliem uzņēmumiem piemērotā pagaidu papildu nodokļa darbības termiņš ir pagarināts līdz 2015. gadam, un tā rezultātā kopējā uzņēmumu ienākumu nodokļa likme sasniegs 38,1% (normatīvajos aktos noteiktā likme, proti, 33,3%, jau ir viena no augstākajām Savienībā). Francijas valdība ir paziņojusi par uzņēmumu sociālās solidaritātes iemaksas (C3S) pakāpenisku likvidēšanu un par normatīvajos aktos noteiktās likmes pakāpenisku samazināšanu, lai līdz 2020. gadam tā sasniegtu 28%. Nav sīkākas informācijas par pēdējā minētā pasākuma konkrēto grafiku. Pagājušajā gadā ir arī panākts ierobežots progress saistībā ar ienākumu nodokļa izdevumu samazināšanu un vienkāršošanu. Kaut arī ir panākts zināms progress vides nodokļu jomā (piemēram, pakāpeniski ieviešot oglekļa nodokli jeb *contribution climat énergie*), vides nodokļu proporcija pret IKP saglabājas neliela. Konkrēti, Francijā akcīzes nodokļi netiek indeksēti attiecībā pret inflāciju, un ir saglabātas dažas videi kaitīgas subsīdijas, piemēram, samazināta akcīzes nodokļa likme dīzeļdegvielai. Visbeidzot, 2013. gadā nav veikti papildu pasākumi, lai vērstos pret parāda veidošanas stimuliem uzņēmumu nodokļos ar mērķi novērst privātā sektora turpmāku parādu palielināšanos.
- (16) Lai gan Francija ir veikusi vairākus rīcībpolitikas pasākumus, 2013. gadā situācija darba tirgū turpināja pasliktināties un saglabājas būtiskas problēmas. Bezdarbs turpināja pieaugt, un 2013. gadā tas sasniedza 10,3% (salīdzinājumā ar 7,5% 2008. gadā). Francijas darba tirgus turpina būt segmentēts ar ļoti zemu pārejas līmeni no pagaidu līgumiem uz pastāvīgiem līgumiem (iespēja nomainīt uz noteiktu laiku slēgtu līgumu pret pastāvīgu līgumu 2010. gadā bija tikai 10,6%, pretstatā 25,9% vidēji Savienībā). Starpprofesiju nolīgums par nodarbinātības nodrošināšanu tika iestrādāts 2013. gada jūlijā pieņemtajā likumā. Lai gan šī reforma ir pozitīvs solis, tās ietekme pašlaik vēl joprojām ir nevienmērīga. Konkrēti, tikai ļoti nedaudzi uzņēmumi ir izmantojuši ar šo likumu izveidoto kārtību, kas piemērojama uzņēmumu līmeņa nolīgumiem, lai palielinātu nodarbinātības noteikumu elastīgumu īslaicīgu ekonomikas problēmu gadījumā. Tomēr faktiskās atļaušanas gadījumu īpatsvars, par kuriem ir uzsākta tiesvedība, ir būtiski samazinājies. Kaut gan 2014. gadā starp sociālajiem partneriem notika sarunas par bezdarba pabalstu sistēmas reformu, nav gaidāms, ka jaunais nolīgums būtiski samazinās sistēmas deficītu. Bezdarba pabalstu sistēmas kopējā deficīta dēļ, kas 2013. gadā bija gandrīz 1% no IKP, ir nepieciešami papildu strukturālie pasākumi, lai nodrošinātu sistēmas ilgtspēju. Konkrēti, daži elementi, piemēram, atbilstības nosacījumi, pabalstu samazināšana atkarībā no bezdarbnieka statusā pavadītā laika vai kompensācijas likmes darba ņēmējiem ar vislielākajām algām, tika tikai nedaudz grozīti, pamatojoties uz pēdējo nolīgumu starp sociālajiem partneriem 2014. gada martā, un tie būtu vēl vairāk jāpielāgo, lai nodrošinātu, ka pastāv pietiekami stimuli būt nodarbinātam. Pateicoties secīgām pensiju reformām, to darbinieku nodarbinātības rādītājs, kuri ir vecumā no 55 līdz 64 gadiem, pēdējo trīs gadu laikā ir pastāvīgi pieaudzis.

Tomēr vecāka gadagājuma personu nodarbinātības rādītāji (2013. gadā 45,6%) Francijā bija krietni zemāki nekā vidējais Savienības rādītājs (par –4,5 procentpunktiem), un tikai 55% no Francijas vecāka gadagājuma darba ņēmējiem dodas pensijā tieši pēc nodarbinātības beigām (2008.–2011. gads). Rezultātā šās grupas bezdarbs pēdējos gados ir būtiski palielinājies. Tādēļ ir jānostiprina pasākumi šo personu nodarbinātības uzlabošanai, vienlaikus pārskatot stimulus turpināt strādāt vai atgriezties darba tirgū.

- (17) 2013. gada Starptautiskās skolēnu novērtēšanas programmas pētījums atklāja, ka nevienlīdzība izglītības jomā Francijā ir viena no lielākajām starp ESAO valstīm. Sestdaļa jauniešu Francijā pamet mācības un apmācību, nesāņemot kvalifikāciju. Tas raisa īpaši lielas bažas, jo jauniešu bezdarba līmenis 2013. gada beigās sasniedza 25,5 %, un vismazāk kvalificēto jauniešu risks būt bez darba bija gandrīz divreiz lielāks. Shēmām, ar ko veicina mācekļību, būtu jo īpaši jāvērsas pie vismazāk kvalificētiem jauniešiem. Zināms progress šā jautājuma risināšanai tika panākts, 2013. gada jūlijā uzsākot obligātās izglītības sistēmas reformu un 2014. gada martā pieņemot likumu par arodizglītību un mūžizglītību. Tomēr pašlaik ir pārāgri novērtēt, vai šie pasākumi patiesi samazinās nevienlīdzību izglītības sistēmā, un jauns plāns, par ko tika paziņots 2014. gada janvārī un kas vērst uz pamatizglītības otrā posma izglītības iestādēm nelabvēlīgākos reģionos, vēl ir jāsteno. Visbeidzot, ir veicināta pāreja no izglītības uz nodarbinātību, taču mācekļu skaits 2012. gadā samazinājās, un shēmu arvien vairāk izmantoja augstākās izglītības iestāžu studenti.
- (18) Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir vispusīgi izanalizējusi Francijas ekonomikas politiku. Tā ir izvērtējusi valsts reformu programmu un stabilitātes programmu. Vērtējumā Komisija ņēma vērā ne tikai programmu lietderību ilgtspējīgai fiskālajai un sociālekonomiskajai politikai Francijā, bet arī atbilstību ES noteikumiem un norādēm, ņemot vērā to, ka ir jānostiprina Savienības vispārējā ekonomikas pārvaldība, turpmākajos valsts lēmumos nodrošinot ES līmeņa ieguldījumu. Komisijas ieteikumi saskaņā ar Eiropas pusgadu ir atspoguļoti 1. līdz 7. ieteikumā.
- (19) Ņemot vērā šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi stabilitātes programmu, un tās atzinums⁽¹⁾ ir atspoguļots jo īpaši 1. ieteikumā.
- (20) Ņemot vērā Komisijas padziļināto pārskatu un šo izvērtējumu, Padome ir izskatījusi valsts reformu programmu un stabilitātes programmu. Tās ieteikumi saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1176/2011 6. pantu ir atspoguļoti 1. līdz 6. ieteikumā.
- (21) Eiropas pusgada kontekstā Komisija ir arī veikusi analīzi par visas eurozonas ekonomikas politiku. Pamatojoties uz to, Padome ir sniegusi konkrētus ieteikumus, kas adresēti dalībvalstīm, kuru valūta ir euro⁽²⁾. Francijai kā valstij, kuras valūta ir euro, būtu arī jānodrošina pilnīga un savlaicīga minēto ieteikumu īstenošana,

AR ŠO IESAKA Francijai laikposmā no 2014. gada līdz 2015. gadam rīkoties šādi.

1. Nostiprināt budžeta stratēģiju, tai skaitā turpmāk precizējot pamatā esošos pasākumus, 2014. gadam un turpmākajiem gadiem, lai nodrošinātu pārmērīgā deficīta korekciju ilgtspējīgā veidā līdz 2015. gadam, veicot strukturālos pielāgojumus, kas precizēti Padomes ieteikumā, kurš pieņemts pārmērīga budžeta deficīta novēršanas procedūras ietvaros. Lai panāktu fiskālās nelīdzsvarotības noturīgu korekciju, ticamā veidā ir jāsteno vērienīgas strukturālās reformas nolūkā palielināt pielāgošanās spējas un veicināt izaugsmi un nodarbinātību. Pēc pārmērīgā deficīta korekcijas īstenošanas strukturālo korekciju virzībā uz vidējā termiņa mērķi vismaz 0,5 % apmērā no IKP katru gadu, un lielākā apmērā, ja ekonomikas stāvoklis ir labs vai ja tas vajadzīgs nolūkā nodrošināt parāda noteikuma izpildi, lai turpinātu ilgtspējīgā veidā samazināt vispārējās valdības parāda rādītāju. Palielināt centienus panākt efektivitātes uzlabojumus visos vispārējās valdības apakšsektoros, tostarp attiecīgā gadījumā no jauna definējot valdības rīcības apmēru. Jo īpaši veikt pasākumus, lai, kā plānots,

⁽¹⁾ Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1466/97 5. panta 2. punktu.

⁽²⁾ Skatīt šā Oficiālā Vēstneša 141. lpp.

no 2015. gada būtiski samazinātu sociālā nodrošinājuma izdevumus, nosakot vērienīgākus ikgadējos veselības aprūpes izdevumu mērķus, ierobežojot pensiju izmaksas un vienkāršojot ģimenes pabalstus un mājokļa pabalstus. Paredzēt skaidru grafiku notiekošajam decentralizācijas procesam un līdz 2014. gada decembrim veikt pirmos pasākumus, lai novērstu administratīvo funkciju pārklāšanos, veicinātu vietējo valdību apvienošanu un precizētu katra vietējās valdības līmeņa atbildību. Pastiprināt stimulus, lai racionalizētu vietējās valdības izdevumus, nosakot limitus vietējo valdību nodokļu ieņēmumu ikgadējam pieaugumam, vienlaikus, kā plānots, samazinot centrālās valdības dotācijas. Papildus vajadzībai veikt īstermiņa ietaupījumus, veikt pasākumus, lai ierobežotu vidējā un ilgākā termiņā prognozēto publiskā sektora izdevumu pieaugumu veselības aprūpei, tostarp farmācijas nozares izdevumus, un veikt papildu pasākumus visur, kur tie nepieciešami, un vienmēr, kad tie nepieciešami, lai līdz 2020. gadam ilgtspējīgā veidā, aptverot visas shēmas, līdzsvarotu pensiju sistēmu, īpaši pievēršoties pastāvošajām speciālajām shēmām un papildinošajām shēmām.

2. Nodrošināt, ka darbaspēka izmaksu samazināšanās, kas izriet no *crédit d'impôt compétitivité emploi*, tiek saglabāta. Veikt pasākumus, lai vēl vairāk samazinātu darba devēju sociālā nodrošinājuma iemaksas saskaņā ar atbildības un solidaritātes paktā noteiktajām saistībām, vienlaikus nodrošinot, ka citi pasākumi neatsver to ietekmi un ka pašreizējā mērķorientācija tiek saglabāta. Turpināt novērtēt sociālā nodrošinājuma iemaksām piemērojamo izņēmumu ekonomisko ietekmi, liekot uzsvāru uz nodarbinātību, izmaiņām atalgojumā un konkurētspēju, un veikt atbilstošus pasākumus, ja nepieciešams. Turpināt samazināt darbaspēka izmaksas veidā, kas attiecībā uz budžetu ir neitrāls, proti, mazāk apmaksāta darbaspēka izmaksu daļā, it īpaši mērķorientētā veidā samazinot darba devēju sociālā nodrošinājuma iemaksas, ņemot vērā dažādas algu atbalsta shēmas.
3. Vienkāršot uzņēmumiem piemērojamos administratīvos, fiskālos un grāmatvedības noteikumus un veikt konkrētus pasākumus, lai līdz 2014. gada decembrim īstenotu valdības veikto "vienkāršošanas plānu". Novērst regulatīvos šķēršļus uzņēmumu izaugsmei, jo īpaši pārskatot ar to lielumu saistītos kritērijus normatīvajos aktos, lai izvairītos no "sliekšņa efektiem". Veikt pasākumus, lai vienkāršotu un uzlabotu inovācijas politikas efektivitāti, jo īpaši veicot novērtēšanu, ņemot vērā pēdējās reformas un, ja nepieciešams, pielāgojot *crédit d'impôt recherche*. Nodrošināt, ka resursi tiek koncentrēti visiedarbīgākajos konkurences centros, un palielināt šajos centros izstrādātās inovācijas ietekmi uz ekonomiku.
4. Novērst nepamatotus šķēršļus, kas kavē piekļuvi regulētajām profesijām un to praktizēšanu, un samazināt ar ienākšanu tirgū saistītās izmaksas, un veicināt konkurenci pakalpojumu tirgū. Veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu regulatīvo slogu, kas skar mazumtirdzniecības nozares darbību, it īpaši vienkāršojot atļauju saņemšanas procesu tirdzniecības vietu atvēršanai uz atceļot aizliegumu pārdot preces zem pašizmaksas. Nodrošināt, ka regulētie gāzes un elektroenerģijas tarifi mājāsaimniecībām tiek noteikti atbilstošā līmenī, kas nav šķērslis konkurencei, vienlaikus nodrošinot, ka šie pakalpojumi paliek pieejami visneaizsargātākajām grupām. Palielināt kapacitāti elektroenerģijas un gāzes starpsavienojumiem ar Spāniju; jo īpaši palielināt gāzes starpsavienojumu kapacitāti, lai Ibērijas pussalas gāzes tirgu pilnībā integrētu Eiropas tirgū. Dzelzceļa nozarē nodrošināt jaunā vienotā infrastruktūras pārvaldītāja neatkarību no vēsturiskā operatora un veikt pasākumus, lai saskaņā ar turpmāko direktīvu noteikumiem un tajos paredzēto grafiku atvērtu konkurencei pasažieru transporta vietējo tirgu.
5. Samazināt nodokļu slogu darbaspēkam un palielināt centienus nodokļu sistēmas efektivitātes uzlabošanai un vienkāršošanai. Šajā nolūkā, sākot ar 2015. gada budžetu, veikt pasākumus, lai samazinātu neefektīvus personāla un uzņēmumu ienākumu nodokļa izdevumus, pamatojoties uz neseniem novērtējumiem un *Assises de la fiscalité* iniciatīvu, tajā pašā laikā samazinot normatīvajos aktos noteiktās likmes; veikt papildu pasākumus, lai novērstu parāda veidošanas stimulus uzņēmumu nodokļu jomā; paplašināt nodokļu bāzi, jo īpaši attiecībā uz patēriņu; pakāpeniski izbeigt videi kaitīgas subsīdijas.
6. Veikt turpmākus pasākumus, lai novērstu elastīguma trūkumu darba tirgū, jo īpaši veikt pasākumus *accords de maintien de l'emploi* reformēšanai, lai panāktu, ka to izmanto vairāk uzņēmumu, kas saskaras ar grūtībām. Veikt papildu pasākumus, lai, sadarbojoties ar sociālajiem partneriem, reformētu bezdarba pabalstu sistēmu nolūkā garantēt tās ilgtspēju, vienlaikus nodrošinot, ka tā sniedz pietiekamus stimulus atgriezties darba tirgū. Nodrošināt, ka vecāka gadagājuma darbinieki gūst labumu no piemērotām konsultācijām un apmācībām, un no jauna izvērtēt attiecīgo konkrēto bezdarba pabalsta režīmu attiecībā uz viņu situāciju darba tirgū.

7. Veikt arodizglītības un apmācības modernizāciju, īstenot obligātās izglītības reformu un veikt turpmākus pasākumus, lai samazinātu nevienlīdzību izglītībā, it īpaši stiprinot pasākumus, kas piemērojami priekšlaicīgai mācību pārtraukšanai. Nodrošināt, ka ar aktīvu darba tirgus politiku tiek efektīvi atbalstītas visneaizsargātākās grupas. Uzlabot pāreju no izglītības uz darba tirgu, it īpaši pastiprinot pasākumus mācekļības uzlabošanai ar īpašu uzsvāru uz mazkvalificētiem darba ņēmējiem.

Briselē, 2014. gada 8. jūlijā

Padomes vārdā –

priekšsēdētājs

P. C. PADOAN
